

E számunk szerzői:

Damir Barbarić (sz. 1952, Zágráb) – Filozófiát, szociológiát, politikatudományt és klasszika-filológiát hallgatott Zágrábban. 1979-től tevékenykedik a Zágrábi Egyetem Filozófiai Intézetében, 1992-től mint tudományos tanácsadó és professzor. 1993 és 1995 között „A századvég ambivalenciája: Bécs-Zágráb” nemzetközi kutatási program vezetője, 1996 óta a Nemzetközi Schelling-Társaság vezetőtanácsának tagja. Kurzusokat vezet a dubrovnikai IUC (Interuniversity Centre of Postgraduate Studies) keretében. A *Prolegomena* (Zágráb), *Phainomena* (Ljubljana) és az *Internationales Jahrbuch für Hermeneutik* (Tübingen) folyóiratok szerkesztőtanácsának tagja, a Zágrábban megjelent tíz kötetes *Hrestomatija filozofije* [Filozófiai olvasókönyv] szerkesztője. Számos fordítása jelent meg ógörög, latin és német nyelvből. Horvát nyelvű publikációiból: *A Jó ideája* (1995); *A racionalizmus filozófiája* (1997); *Úton a gondolkodásban* (1997); *A német idealizmus filozófiája* (1998); *A végtelen élő tükre* (1999). Németül: *Anblick, Augenblick, Blitz* (1999).

Egyed Péter (sz. 1954, Kolozsvár) – A Babeş–Bolyai Tudományegyetem docense; törzskurzusokat vezet antik, középkori és jelenkori filozófiatörténetből, illetve az olasz, valamint a magyar nyelvű mesterképző tanfolyamokon is előad. Több nemzetközi tudományos társaság tagja, *visiting professor* a római La Sapienza Egyetemen. Könyvei: *A szenvedés kritikája* (Temesvár, 1980); *Az ész hieroglifái* (Kriterion – Regio, 1993); *A jelenlétről* (Komp-Press, Kolozsvár, 1997). A filozófiai szabadságról szóló, valamint Kant-tanulmányai megjelenés előtt állnak a Komp-Press kiadónál. Egy agykutatással foglalkozó – Roy Bashkar vezette – nemzetközi kutatócsoport referense.

Hans-Georg Gadamer (1900, Breslau – 2002, Heidelberg) – Nyelvészetet, irodalomelméletet, majd filozófiát hallgat Breslauban és Marburgban. Disszertációját Paul Natorpnál és Nicolai Hartmannnál írja. 1929-ben Heideggernél habilitál. Lipcsében, majd Frankfurtban professzor, 1949-től főként Heidelbergben tevékenykedik. 1960-ban megjelent művével, az *Igazság és módszer* a filozófiai hermeneutika megalkotója. Magyarul megjelent legfontosabb művei: *Igazság és módszer* (Gondolat, Budapest, 1984); *A szép aktualitása* (T-Twins, Budapest, 1994); *A filozófia kezdete* (Osiris, Budapest, 2000).

Keller György – a Szegedi Tudományegyetem Filozófia Tanszékének végzett hallgatója.

Pavel Kouba (sz. 1953) – Jan Patočkánál tanult filozófiát, 1975 és 1979 között germanisztikát és ruszisztikát hallgatott Prágában. A fordulatig könyvtárosként dolgozott; Jan Patočka hagyatéka szamizdat kiadásának társszerkesztője. 1992 és 1994 között Humboldt-ösztöndíjas Münsterben. 1996-ban habilitál. 1998 óta a prágai

E számunk szerzői

Károly-Egyetem Filozófiai és Vallástudományi Intézetének igazgatója. 2000 óta a Cseh Tudományos Akadémia Fenomenológiai Kutatóközpontjának vezetője. Heidegger *Lét és idője* cseh nyelvű kiadásának társfordítója, Jan Patočka cseh nyelvű összegyűjtött műveinek társszerkesztője. Legutóbbi publikációiból: *Nietzsches unmoralische Ontologie* (2000); *Endlichkeit des Friedens* (2000); *Le signe du nihilisme* (2000); *Die Welt nach Nietzsche* (2001); *A propósito de „Los buenos europeos”* (2001); *Smysl konečnosti* (2001).

Losonczi Alpár (sz. 1958, Temerin) – Az Újvidéki Egyetem Társadalomtudományi Tanszékének tanára. Az újvidéki Magyar Tanszéken filozófiát, a szabadkai Tanítóképző Karon etikát tanít, a kilencvenes években létrejövő alternatív oktatási formákban (Újvidéken és Belgrádban) kortárs politikai filozófiát oktatott. 1991-től a szegedi JATE (SZTE) Filozófia Tanszékén is tanít. Legfontosabb munkái: *Hiányvonalakozások. Társadalomfilozófiai tanulmányok* (Újvidék, 1988); *Az emlékezés hermeneutikája* (Újvidék, 1998); *Moderna na Kolonu* (1997); *Európa-dimenziók. Kultúra, kontextus, kisebbség, fenomenológiai távlatok* (Újvidék, 2002); *Dekonstrukcija ideoloske stvarnosti nacionalne države posredstvom koncepta kritickog regionalizma* (1994, társszerző); *Civil Society in Transition* (1998, társszerző).

Szigeti Attila (sz. 1973, Marosvásárhely) – 1996-ban végzett a kolozsvári BBTE filozófia szakán. Jelenleg a BBTE Filozófiatörténet és Logika Tanszékének tanársegédje, doktori tanulmányokat folytat az Université de Paris XII és az ELTE BTK filozófia tanszékein.

Francisco Varela (1946, Chile – 2001, Párizs) – Neurobiológus, a párizsi École Polytechnique – Centre de Recherche en Épistémologie Appliqué (CREA) episztemológia és kognitív tudomány professzora, a Centre National de Recherche Scientifique (CNRS) kutatásvezetője. Az autopoietikus rendszerek biológiai elméletének, majd az enaktív-megtestesült kognitív tudománynak egyik megalkotója, valamint egy új interdiszciplináris kutatási terület, a neurofenomenológia kidolgozója. Fő művei: *Principles of Biological Autonomy* (1979); Humberto Maturanával közösen: *Autopoiesis and Cognition: The realization of the living* (1980); *The Tree of Knowledge: A new look at the biological roots of human understanding* (1987); Evan Thompsonnal és Eleanor Rosch-sal közösen: *The Embodied Mind: Cognitive Science and Human Experience* (1991).